

Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi - Journal of Social Sciences
Cilt/Volume: 2002-2 Sayı/Issue: 15

44 YILLIK ARKADAŞIM YAHYA ÖZSOY'UN ANISINA Arkadaşım Yahya ÖZSOY İle Tatlı Bir Anım

Prof. Dr. Doğan ÇAĞLAR

ÖZEL EĞİTİM ŞUBESİNİN İNEKLERİ

Yazımın başlığı sakın sizi şaşırtmasın lütfen. Yalan değil gerçektir, bunlardan biri de benim. Öğretim üyeliği hayatımda, binlerce öğrencim oldu. Bunlardan en vefalı çıkanlardan biri de son olarak çalışıp oradan emekli olduğum ve kurucular arasında hizmet ettiğimden dolayı gurur duyduğum Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde doktora öğrencim olan, şimdi Yrd. Doç. Dr. Emine ERATAY benden 44 yıllık en yakın arkadaşım merhum Yahya ÖZSOY hakkında bir anımı yazmamı rica etti. Onunla birçok kitaplık çok tatlı anılarımız var. Ama bunlar içinden, onunla Özel Eğitim ve Gazi Eğitim Enstitüsü Özel Eğitim Şubesi'nin ilk öğrencileri ve mezunları içinde en anlamlı olan iki yıl süren bir ortak çalışmamızı, yazmayı uygun buldum.

G.E.E'nde, 1952 yılının Ekim ayında ilk defa Özel Eğitim Şubesi açılmış ve 40 öğrenci ile eğitime başlanmıştır. Öğretim üyelerimizin tamamına yakını A.B.D üniversitelerinde alanlarında ün yapmış profesörlerden oluşmuştu. Bu nedenle dersler İngilizce veriliyordu. Tercüman aracılığıyla tercüme ediliyordu. Tercümanımız Sayın Ertuğrul GÜNiŞİK'in alanı modern danslar öğretmenliği idi. Ama kendisi uzun yıllar ABD'de kaldığı için İngilizcesi çok iyi idi. Tutukluk yapmadan, akıcı, ilginç bir tercüme yapıyordu. Fakat bilmediği kelimeleri de 'şey' diye çok ustalıkla atlatıyordu. Şeylerin sayısı çok olunca dersin konusunu kavramak zorlaşıyordu. Bu durumdan yakınmalarımız bazen öğretmenimizi bazen de tercümanı incitiyor ve tatsız tartışmalara sebep oluyordu. Ortada zor bir durum vardı. Kısa zamanda çözümlenmesi gerekiyordu. Bu nedenle sınıfta en iyi not alan üç kişi belirlendi. Bunlar; Yahya ÖZSOY, Doğan ÇAĞLAR, Şaban DEDE'den oluşan bir grup oldu. Ders sırasında her üçümüzden not alıyor, bunları dersten sonra mütalaa dışında kalan boş zamanlarımızda bir araya geliyor ve konuyu en doğru şekilde yeniden yazıyorduk. Üçümüzün de kaçırdığı hususları tercüman aracılığı ile hocalarımızdan öğreniyor ve en doğrusunu yazmaya çalışarak, gerçek ders notunu şekillendiriyorduk. Bunu, çok iyi daktilo yazan arkadaşımız Zeki TÛTÛNCÛ mumlu kâğıda dikkatli yazıyor, sınıf arkadaşları sayısına göre okulda teksir ettirip masrafına göre herkes bedelini ödeyerek teksir edilmiş notlarını alıyorlardı.

Biz, yani Yahya ÖZSOY, Şaban DEDE, Doğan ÇAĞLAR bu çalışmalarını ilkbahar aylarında bahçede çimenler üzerinde yatarak, uzanarak yapıyorduk. Özellikle Çarşamba ve Cumartesi günü öğleden sonra biz bahçede notlara son şeklini vermek için çalışırken, serbest zamanlarımızı Ankara'da gezmeye ayıran sınıf arkadaşlarımız, bahçeden topladıkları bir tutam otu bize getirerek "Alın bu otları da yiyin, inekleyin inekler" diye bize takılıyorlardı. Bizi de bu şakalarla inekliğe alıştırmışlardı. Kabullenmiştik kısacası. Bu unvanımızı, hocalarımıza da açıklayarak Özel Eğitim'in ineklerini herkesin tanımamasını sağlamaya çalıştılar.

Hocalarımız ve bazı Bakanlık mensupları da bunu şaka yollu öğrenmişlerdi. Özel Eğitim'in ineklerini onlar da öğrenmişlerdi. Ne zaman önemli bir iş ve görev çıksa hiçbir yetkili öküz aramıyor, süt veren inekleri arama ihtiyacı duyuyordu. Bunlardan biri olan Şaban DEDE Test ve Araştırma alanına yöneldi. Bu alanda ABD'nde Lisans ve Lisansüstü eğitimi aldı. Yahya ÖZSOY ABD'nde Tennessee Eyaleti'nin Nashville şehrinde Özel Eğitim alanında Lisans ve Lisansüstü eğitimini tamamladı. Doğan ÇAĞLAR, ABD'nin New York eyaleti New York şehrinde bulunan Columbia Üniversitesi'nde Özel Eğitim Programları Yönetimi alanında Lisans ve Lisansüstü eğitimini tamamladı. Çeşitli özel eğitim kurumlarında görev yaptıktan sonra Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde açılan Özel Eğitim Bölümü'nün kuruluşunda görev aldılar. Her ikimiz de bu kurumda omuz omuza vererek Doktor, Doçent ve Profesör olarak görev yaptık. Sonra profesör olunca Yahya ÖZSOY Anadolu Üniversitesi'ne geçip Özel Eğitim Bölümü'nü kurup geliştirmede çok önemli hizmetler verdi.

Mesleğimizin son yıllarında kurucu mensupları arasında yer almaktan gurur duyduğum Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde Yahya ÖZSOY Rektör Yardımcısı ben de Teknik Eğitim Fakültesi'nde dekan olarak birleşip 1952'de beraber başladığımız öğrencilik arkadaşlığımızı aynı şekilde üst düzeyde omuz omuza çalışan iki arkadaş olarak noktalandık. Ancak ayrılmamıza yakın, rektörlük seçimi de yapılacaktı. YÖK'ten gelen bir yazıda "yasa ile haddi uzatılan profesörler rektör olabilmek için başvuramazlar" sözü onu çok üzmüştü." "Doğan 70 yaşın üstünde olanlar bu sınıfa alınmıyorlar. Biz de daha fazla yüzüzlük etmeden ayrılalım." diyerek üzüntüsünü bildirmişti. Ama o buna rağmen 72 yaşın sonuna kadar ayrılmadı. Ben de 70 yaşında gördüğüm bir rüyada beyaz giysili bir meleğin bana "Doğan iki dönem dekan olanın cenaze namazı kılınmaz" uyarısı üzerine 23 Ekim 1996 dekanlık sürem bittiği gün emekli olmuştum.

Sevgili arkadaşım Yahya ÖZSOY emekli olduktan bir süre sonra ebediyete intikal etti. Tanrı rahmet eylesin. Onunla geçen acı tatlı anıları hatırladıkça ve yeniden yaşadıkça beni için için ağlatırlar.

ARKADAŞIM YAHYA ÖZSOY İLE TATLI BİR ANIM

Sevgili Yahya'nın şakalarını gerçekten ayırmak zordu. İnce zarif bir

işletmeciydi. O işlettiği adama bile fark ettirmeden, işlettiğini sezdirmeden, incitmeden yapardı. Tıraş ederken keskin usturasını çok maharetle kullanmasını bilirdi. 1960 yaz aylarında Indiana Üniversitesi Klinik profesörlerinden Prof. Dr. Dalton BEIER Ankara'da Nevzat TANDOĞAN meydanındaki Test ve Araştırma Bürosu'nda Türk çocukları ve gençlerine uygulanacak "Resim Yorumlama Testinin" uygulama sonuçlarını değerlendirebilmek suretiyle son şeklini vermek için gelmişti. Bu çalışmaların başından beri içinde bulunan ilgililerin katıldığı 45 günlük bir toplantı düzenlenmişti. Bu toplantıya katılanlar Prof. Dr. Dalton BEIER başkanlığında Prof. Dr. Feriha BAYMUR, Dr. Mualla ÖZTÜRK, Dr. Fuat GÖKSEL, Doç. Dr. Mitat ENÇ, Ankara'dan Yahya ÖZSOY, İzmir'den Doğan ÇAĞLAR, İstanbul'dan Mehmet OKUTURLAR ve bazı kimseler.

Çalışma 4 saat sabah, 4 saat öğleden sonra olmak üzere devam ediyordu. İlk günlerde öğle yemekleri için Tandoğan Meydanı - Beşevler arasında lokanta ve kebabçılara giderek yemek yiyorduk. Yemekten sonra çoğumuz yazın yanlış beslenmenin yarattığı ishal ve benzeri sıkıntıları yaşamaya başlayınca buna bir çare bulmak ve bir organize yapmak bana düşmüştü. Yahya ÖZSOY'u da yardımcı alarak işe başladık. Çevrede gayet güzel bakkal ve manavlar vardı. Onlardan en taze sebze ve meyveleri seçerek alıyor ve onları sabunlu su ile iyice yıkayıp kuruluyorduk. Baş gıda maddemiz güzel yağlı beyaz kaşar peyniri ve fırından yeni çıkmış, nar gibi kızarmış ekmeğ idi. Fırıncı ile de anlaşılıp özel pide yaptırıyorduk. Bunları Test ve Araştırma Bürosu'nun, bir serin kısmını yemek salonu olarak düzenlediğimiz odasında tertemiz sunuyorduk. Yemekten sonra yapılan masrafı Yahya katılanlara paylaştırarak paraları alıyordu. Bunun adını "harfene" koymuştuk. Bu Gaziantep'te kullanılan bir terimdir. Daha ilk günden herkes bundan çok memnun oldular. Hem ucuz, hem de ağrısız, sancısız, sorunsuz sağlıklı bir beslenmeydi. Memnuniyet gittikçe artıyor, bir gün sonrası için ne alınacağı hakkında teklifler yapılıyordu. Özellikle Prof. Dr. Feriha BAYMUR son dersten önce "Doğan, bugün yine Harfene var mı?" diye pekiştirerek soruyordu. Evet cevabı onu mutlu ediyordu. Ben de bu işi zevkle yapıyordum. Herkes de çok memnun olduğunu büyük bir nezaketle açıklıyordu. Herkesin memnun olmasından mutlu oluyorduk.

Bir gün öğle yemeğinden sonra muhterem hocamız Mitat ENÇ "Yahu Doğan! Midemiz bayram ediyor, sağ ol" deyince Yahya söze katıldı."Hocam o neden biliyor musunuz?" diye sordu ve beklemeden ince zekasıyla uydurduğu ince espriyi ekledi."Hocam, Doğan her şeyi beyaz peynir dahil hepsini yeşil sabunla yıkadıktan sonra size yediyor." deyince Mitat Bey hocamız görmediği için Yahya'nın bu sözüne inanmış gibi bana "Doğan, Antepliliğin adını bozdun hiç beyaz peynir yıkanır mı? Sen Gaziantep'te titiz Happa bacıyı geçtin. Erkek için ayıp değil mi?" diye ciddi bir çıkış yapınca ben "Vallahi hocam bunu Yahya uyduruyor. Her şeyi sabunla yıkamıyorum. Peyniri sadece suyla yıkıyorum" deyince ortalık yatıştı ama ne yazık ki o günden beri tanıdıklarım

ve seminer arkadaşlarım hep bana “Doğan, beyaz peyniri hala sabunla yıkayarak mı yiyorsun?” diye soruyorlar. Yahya arkadaşımın ömür boyu süren bu esprisini hatırlatırlar. Tanrı rahmet eylesin.